

maa betragtes som et Fremskridt, ser jeg ikke, hvorfor man ikke ogsaa skulde anvende den ligeoverfor Officerer; det synes mig ikke, der kan være Noget til Hindre for.

Nær: Det er i Grunden kun nogle personlige Bemærkninger, jeg skal gjøre; thi en mere indgaaende Forhandling af dette Lovforslag anser jeg for overflødig, de fleste ville vistnok med mig indrømme, at det er saa grundig uddebatteret fra begge Sider, at der ikke kan siges ret meget Mere for eller imod det. Men inden vi gaa til Afslutningen af denne Sag, kan jeg dog ikke undlade at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), der idag var oppe i en saa ukjendt Høide, at vi vist ikke have set Mage dertil i hele vort parlamentariske Liv. Naar man især lagde Mærke til de fine, og jeg kan gjerne sige spidsfindig juridiske Fortolkninger, som han idag gav til Bedste, navnlig om Bøiestraffens Anvendelse, saa vare de jo interessante at høre paa; men om de vare saa gode at faae Forstand af, skal jeg lade dem dømmes om, der i sin Tid komme til at nyde Godt af hans Fremstilling. Ligeledes kan jeg ikke undlade at benytte Leiligheden til at bevidne det ærede Medlem min Tak for den nydelige Maade, hvorpaa han fremstillede Tingene. Jeg kan forstaa, at naar Folk ude i Landet faae Sandheden læst og paastreven paa den af ham fremstillede Maade, og som fuldstændig passer til, hvad jeg for nogle Dage siden har set i et Organ, der staar det ærede Medlem nær, saa, siger jeg, er Befolkningen rigtig vel deran, saa kan den være godt tilpaaest i en saadan Lektion. Men jeg har havt den Tro om det ærede Medlem, at hans parlamentariske Takt vilde have sagt ham, at det alligevel er lidt vel vidt brevet at paastaa overfor os Andre, at Bøiestrafpen kunde anvendes under aaben Himmel, ja endogsaa paa Steder, som han tillod sig at betegne — jeg nedskrev det strax — i Moradser, hvori Delikventen maatte lægge sig. Ja, mine Herrer, jeg kommer atter tilbage til, at hvis man kunde tænke sig alle vore Befalingsmænd som saa strenge, saa haarde og saa barbariske, at det maatte være dem om at gjøre paa den mest hundfste Maade at komme til at udføre, hvad der blev skrevet i denne Lov, saa kunde man tænke sig noget Saadant; og dog tør jeg ikke tænke mig det; jeg kan ikke tro, at nogen Befalingsmand kunde diktere en Strafs Udsvølse paa den Maade, uden at blive anklaget for at have begaaet Myn-dighedsmisbrug og komme til at lide Straf, fordi han havde begaaet det, og det undrer mig derfor at høre netop det ærede skarpsindige juridiske Medlem tale saaledes; men hans juridiske Skarpsindighed er vistnok ogsaa af en egen Art. Jeg er narved at tro, at der ikke er mange af vore Jurister, som have en saa fin Følelse for Juristeriet som han. Jeg har ogsaa derfor gjort mig Umage for at udfinde

Grunden til, at det ærede Medlem var saa særlig oppe idag, ikke fordi jeg beklager mig over den Pil, han rettede mod min Person — det skal jeg for Resten siden komme til — men det var dog især det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at Pilene rettedes imod, og saa skulde naturligvis vi andre Smaafolk, som tillade os at have samme Mening som han undgjelbe derfor og løbe Spidsrod sammen med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Jeg kan kun forklare mig Grunden ved vegevis idelig og idelig at høre de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds. Den bitre Ralk, de maatte tømme sidste Sommer ved, at det ikke lykkedes dem at drage den Hærløve hjem, som de Herrer havde tænkt at lyshalinggjøre det danske Folk med, idet de bleve trukne i Vagvande og fik ikke deres Dragt i Land, medens dette lykkedes det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds med Støtte af os Andre — denne bitre Ralk kan jeg saa godt forstaa ikke endnu ganske har ubsløttet ethvert Spor. Nu kommer man her med en ny Straffelov for Hæren, som jeg med største Opmærksomhed har fulgt de Herreres Kritik af; men de have ikke været istand til paa en rolig og besindig Maade at drage frem for os det Urigtige i, hvad vi nu her sætte ind i denne Lov. Endnu mindre have de kunnet give os en Anvisning paa, at vi kunne blive fri for de af dem paaanførte Bestemmelser, navnlig Bøiestrafpen og Hilsparagrafen. Jeg kunde forstaa, hvis de Herrer sagde: Naar I gaa med os til at stryge disse Bestemmelser, kunne vi ligesaa godt faae en Lov. Det tør de Herrer imidlertid ikke; saa nær ere de Herrer endnu ikke ved Ministertabouetterne, at de kunne give os Garantier derfor. Ellers forsittrer jeg, at jeg gjerne vilde følge dem; jeg finder ingentunde nogen Fornøielse i, at disse Bestemmelser skulle staa i Loven; men jeg gaar med til denne Lov og betænker mig ikke et Minut paa at stemme for den, hvad jeg har sagt saa tidt, fordi vi ved den komme af med endel barbariske Straffe. Det var ligeledes interessant at høre for mig, at vi, som stemte for denne Lov, bleve stillede op som staaende paa Standpunktet af 1683. Er der nu nogen Dødelig, der kan forstaa den Logik? Det ærede Medlem anstrengte sig, ja overanstrengte sig endogsaa for, at vi skulde beholde det, vi nu have,

Rettelser.

Sp. 3347, Lin. 1: „og som har bevirket en“, rettes til: „ved den af Førosten bevirkede“.